

Dag 552 - Woensdag 2 juli

Omdat ik vandaag terug naar de tandarts mag, werk ik opnieuw thuis vandaag. Rond 7 u wordt er beneden wederom een serenade afgestoken. Maar het blijkt niet te zijn omdat meneer dringend moet plassen. Neen, meneer komt flodderen in plaats van naar buiten te lopen. Ooooo... smelt.

We maken opnieuw een ochtendwandeling voordat ik begin te werken. Vandaag gaat het al iets moeizamer. Lagun krijgt opnieuw zijn gewone halsbandje aan en beseft maar al te goed dat dit niet het antitrekking is. We nemen ook een ander pad dus hij krijgt andere geurtjes en ziet andere diertjes. Op ons pas kruisen we een drinkende koe op enkele meter van ons. Ze staart Lagun aan maar hij laat haar met rust en zet het niet op een blaffen. Mooi zo, zou hij dat nog hebben onthouden van afgelopen weekend?

Hij is weliswaar een beetje te alert op vogeltjes en ik heb geen snoepjes bij maar ik kan zijn gedrag redelijk onder controle houden.

Het is echt een lekker weertje.

Thuis wil Lagun echter niet onmiddellijk eten. Hij heeft ook nog geen ochtendworstje gedraaid denk ik. Zou hij dat nog eerst willen doen? Ik laat hem de tuin in maar daar staat hij gewoon wat geschrokken omhoog in de lucht te blaffen.

Ik heb wat water bij zijn korrels gedaan om hem te doen eten maar het mag niet baten deze ochtend. Om negen uur moet ik bij de tandarts en pas wanneer ik een dik uur later terug thuis ben, begint Lagun aan zijn ontbijt dat ik was vergeten weg te nemen. De korrels zijn helemaal gezwollen van 't water. Bwekes. Ik hoop dat het geen kwaad kan. Hij eet alleszins met smaak zo te zien...

Over de middag doen we een paar oefeningetjes. 'Assis voor' is blijkbaar nog steeds niet gekend. 'Plaats' met een andere doek blijkt ook moeilijk maar na een vijftal keer begint het te lukken. Snel en veel herhalen is de boodschap!

Dag 553 - Donderdag 3 juli

We gaan nog eens in Brussel werken vandaag.

Vanochtend doe ik geen water bij de korrels maar ik verkruiemel een droge sandwich over zijn kom en zo gaat het wel heel vlot binnen. Lagun staat ook te trippelen om mee te gaan naar de berging. Wow, wat een vooruitgang! Hij gaat vrijwillig mee naar de plaats waar zijn harnas ligt! Ik beslis dat zo te houden en neem zijn gewone halsband om naar de auto te stappen zodat ik hem niet afschrik.

Maar aan het station wissel ik met wel met zijn harnasje. Vandaag is het Sarahs verjaardag en we gaan over de middag uit eten met de collega-vertalers. Hij moet zich dus voegen want ik zal geen tijd hebben om zijn typische dansje te doen van twee stappen vooruit – trekken – een stap achteruit en changez.

We trekken wederom naar de tapasbar voor ons feestmaal. Dat moet Lagun intussen wel kennen. Op weg naar de metro stop ik even aan een grasperkje. En gelukkig maar want wat volgt is moeilijk op te ruimen. Lagun gaat platjes af...

Het is mooi terrasjesweer en we installeren ons buiten. Op dezelfde plaats als waar ik enkele weken geleden met een ex-collega zat toen Lagun is uitgevallen naar de voorbij wandelende dakloze met zijn hond zonder leiband. Ook vandaag passeert er een wandelaar met een hond, deze keer aan de lijn. Ik denk dat Lagun het gewoon te laat heeft gezien. Pas wanneer de man bijna uit ons zicht is, veert het kleine grut zeer geïnteresseerd recht. Ik geef hem nu toch ook een correctie en Lagun gaat meteen terug liggen soezen. Hij is best wel fraai.

In de namiddag passeer ik nog even op de personeelsdienst op de derde verdieping. Eens proberen met de gewone halsband nog... Ik merk het verschil nog duidelijk tegenover de easy walker maar de collega's zijn het unaniem eens: hij is zo rustig geworden... hij is wel bijna afgewerkt nu zeker? Ahum...

Aan de automatische schuifdeur naar de lift vraag ik Lagun nog eens om op de knop te duwen die de deur opent. 'Up'. Het zit er al goed in. Ik wil er niet in overdrijven want het is niet de bedoeling dat Lagun het spontaan begint te doen maar 't is toch een leuk 'trucje'.

Op donderdag werk ik normaal thuis dus was ik ook even vergeten dat elke eerste donderdag van de maand een test wordt uitgevoerd van het brandalarm op het werk in Brussel. Gelukkig begint dat met enkele stille biepjes. Lagun staakt even zijn bezigheden bij het horen van de eerste tonen en ik grijp in. Wat is er leuker dan een spelletje ter afleiding? Niks. En het werkt fantastisch. Zelfs wanneer het alarm in zijn volle geweld losbarst, concentreert Lagun zich gewoon op ons trekspelletje. Amai zijn oortjes...

Op het perron in Brussel Noord horen we dat een trein van een half uur eerder, met dezelfde eindbestemming, is afgelast. Dat belooft wellicht... en ja hoor. Onze anders relatief rustige trein zit stampvol. Bovendien is het snikheet en moet Lagun onder het zitje gaan liggen. Hij doet dat echter als een echte prof.

's Avonds komen er nog twee speelkameraadjes langs voor Lagun. Potentiële logees voor over een maand. De baasjes waarschuwen me voor de oudste van de twee kleine Terriers: zij is al eens gebeten door een Golden Retriever en is getraumatiseerd. Lagun kent de twee mormeltjes wel al van zien en ik heb hen al in actie gezien tussen andere honden, ik zie er geen kwaad in en vraag de baasjes om hun lievelingen op de grond te zetten en ze gewoon binnen te laten bij Lagun. Twee minuten later zit het drietal in de tuin en een uurlang spelen Lagun en de oudste vredig samen. That's my boy! ☺

De baasjes vertrekken met een gerust hart en zijn blij om een thuis te hebben gevonden voor wanneer zij met vakantie vertrekken. We keuvelen nog wat na in huis aan de deur en even wordt het wat te druk en dan... BAM! Lagun en de oudste vliegen elkaar in de haren. Het blijft natuurlijk wel Lagun dus erg is het niet. Ik haal Lagun beheerst van onze oude dame en meteen bedaren de gemoederen opnieuw. Niks aan de hand. De viervoeters zijn het alweer vergeten en lopen opnieuw netjes bij mekaar. Maar de baasjes zijn danig geschrokken... zij willen het nog eens proberen voordat ze hun lievelingen hier op vakantie laten komen. Ik heb er vertrouwen in maar kan wel snappen dat ze twijfelen. De eerste keer weg zonder hun 'kindjes'. ☺

Dag 554 – vrijdag 4 juli

Omdat ik gisteren op mijn thuiswerkdag naar Brussel ben getrokken, werk ik vandaag thuis. Maar ik slaap niet uit; neen, ik sta op om zeven uur en ga meteen gaan wandelen met Lagun, ook wel bekend als de Neut vandaag... Lagun huilt me wakker en jammert een tijdje. Het wordt ook een moeizame wandeling met veel gesleur aan de lijn. Ah, het wordt zo een dagje...

Gelukkig is het mooi weer en kan niks mijn goede humeur verpesten.

Lagun eet heel goed na afloop maar is best uitgeput. Hij neemt voor de rest van de dag post op "zijn" kussen. De zwoele, zware lucht en de 30 graden doen hem geen goed natuurlijk.

's Avonds komt het kleine grut echter wel tot leven: Max komt terug logeren!

Dag 555 – zaterdag 5 juli

Deze ochtend hebben we niet veel tijd. Het wordt een raar dagje: in de voormiddag wonen we de begrafenis bij van iemand die 60 zou worden, in de namiddag gaan we naar een verjaardagsfeest van iemand die 60 is geworden...

Lagun wil niet ontbijten en ik heb noch de tijd noch de zin om lang aan te dringen. Dan maar eens niet vandaag lieve schat.

We laten hem samen met Max los in de living achter met het schuifraam naar de tuin open.

Tegen de middag zijn we al terug om twee uitgetelde woefjes aan te treffen. Waarvan eentje in de zetel natuurlijk. Eentje dat eigenlijk beter zou moeten weten...

We eten snel wat en iets later zetten we aan naar het verjaardagsfeestje. De viervoeters mogen mee. Er zullen immers nog 'kindjes' van de partij zijn. ☺

Uiteindelijk zullen Max en Lagun van drie uur 's middags tot tien uur 's avonds kunnen ravotten met vijf andere viervoeters. Ik heb er geen omkijken naar. Ze gaan helemaal uit de bol en zetten hun beste pootje voor. Enkel wanneer Lagun mij in het vizier krijgt, gaat hij staan jammeren om bij me te zijn. Hm, daar is die verlatingsangst dan terug?

Wanneer het begint te regenen haal ik hen wel binnen bij me. Er staat 1 bench tot onze beschikking. Zou ik het erop wagen? Maar ja, het zijn intussen twee vodjes hond. Lagun en Max gaan samen de bench in en ik heb de deur nog niet dicht getrokken als ze dankbaar tegen mekaar in een diepe slaap zakken.

Dag 556 - zondag 6 juli

We zaten er pas laat in gisteren en om half negen stonden we al terug beneden. Ik heb een zware verkoudheid en voel me belabberd. Het wordt een dagje easy living en daar kunnen de woefies ook mee leven.

Tegen de middag vertrekken we dan toch naar een V8-treffen zonder de woefies. Ze mogen opnieuw samen los in de living. Wanneer we helemaal uitgeregend enkele uur later terug thuis komen,

worden we op 't zelfde tafereel getrakteerd: meneertje Lagun in de zetel en Max op Laguns nieuwe kussen.

We jagen Lagun uit de zetel en gunnen ze dan nog wat rust. Eerst snel het bad in om wat op te warmen van de natte koude namiddag.

Daarna kunnen we ontspannen beginnen aan een heerlijke avondwandeling. Lagun krijgt weliswaar zijn tuig aan. Hij is helemaal opgedraaid en uitgeslagen blijkbaar. We houden even halt bij de moeke van Bart maar daar mogen de woefies niet binnen. Ah neen want de woefies hebben in plaats van even te drinken uit de fontein, geplonsd in de fontein...

Dag 557 – maandag 7 juli

Slimme Lagun heeft deze ochtend alweer snel door dat we naar Brussel gaan en verstoppt zich in de tuin na het eten. Ik neem zijn gewone halsband in de hoop dat hij dan wel zal komen maar meneertje blijft mooi in de tuin staan. Ik moet echt zelf tot bij hem als ik mijn trein nog op tijd wil halen. Gelukkig loopt hij niet weg en maakt hij er geen spelletje van.

Het kleine spook is precies moe: ik hoor geen gejammer vanaf Brussel Zuid. Pas in Brussel Noord kruipt hij rustig vanonder mijn treinzit op mijn bevel 'debout'.

Deze ochtend hebben we stafvergadering met de grote baas. Collega Lagun mag uiteraard ook mee en ik waag het erop met zijn gewone halsbandje in plaats van zijn harnas. Ik hoef hem niet achterna te jagen in het bureau en hij stapt heel flink mee. Mooi zo. Ook tijdens de staf heb ik er geen omkijken naar. Ik vind het nog wat te vroeg om hem een half uur op zijn 'plaats' te laten liggen met een doekje ofzo en dat is in principe ook niet nodig in het ruime bureau maar in tegenstelling tot wanneer hij zijn harnas aan heeft, gaat hij netjes naast me liggen aan mijn stoel.

Onze jongen slaapt veel tussendoor. Hij heeft precies wel een aantal uurtjes in te halen nu Max de Ronker er terug is.

's Namiddags mag mijn ventje mee naar de personeelsdienst. Die zit twee verdiepingen hoger, helemaal aan de andere kant van de gang en we zijn nog maar aan het begin van de gang wanneer 30 meter verder een collega om de hoek komt en toekijkt hoe we netjes samen door de gang stappen. Ik voel Laguns enthousiasme stijgen met elke pas en net wanneer collegaatje zegt "oh wat stapt die flink al", breekt Lagun uit. ;-). Maar ik merk dat ik hem wel makkelijk onder controle krijg.

Lagun beslist om vandaag ook heel fraai mee te stappen naar het station Brussel-Noord. We komen er nog wel...

Ik trakteer onze flinke viervoeters op een lange avondwandeling. Aan het huis van Bart zijn neef zien we de familie buiten staan. De kinderen zijn zeer geïnteresseerd om te zien wat Lagun allemaal kan. Ze hebben gehoord dat hij een centje kan oprapen en dat spreekt enorm tot hun verbeelding. Hun terrassteen is eigenlijk ideaal om zo een oefening te demonstreren en ik waag het erop ook al is het heel lang geleden dat ik dat gevraagd heb aan onze vriend. Ik moet hem even warm krijgen voor het centje zelf want het terras ruikt blijkbaar heel erg lekker (zouden ze poezen hebben?) maar het duurt niet lang voordat hij het kleinoed in zijn snoet heeft. Wauw! Wat kan hij nog? Wat kan hij nog? Haha, sorry jongens, Lagun is geen trucjeshond.

We hebben verse boontjes over van bij ons avondeten en in een bevestiging verdeel ik de rest over de twee kommetjes van de viervoeters. Van een dom idee gesproken... Wat boontjes met onze darmen doen, doen ze in veelvoud met de darmen van onze vriendjes...

Dag 558 – dinsdag 8 juli

Om iets na zevenen word ik gewekt. Het giet buiten. Een ochtendwandeling zit er niet in maar dat blijkt geen probleem te zijn. De woefies eten goed. Lagun krijgt terug zijn gewone korrels met water erbij. Na de sandwichkrumels die ik over zijn korrels heb gestrooid, vrees ik dat het kleine grut niet zal willen eten maar jawel hoor.

De viervoeters slapen enorm veel vandaag. En wanneer ze niet slapen, doen ze een stoelendans. Dat kussen waar de ander op ligt, ziet er toch altijd zoveel comfortabeler uit. Zelfs al heb je er zelf tien minuten eerder op gelegen. Kortetermijngeheugen niet aan honden besteed?

Dat Max snurkt, dat wisten we al. Maar vandaag hoor ik mezelf bijna niet typen over zijn concert. Ik doe zoals bij Bart en geef hem een liefdevolle maar stevige aai totdat hij wakker wordt. Lagun komt dankbaar mijn oren uitlikken.

Dag 559 – woensdag 9 juli

Ik werk opnieuw thuis vandaag want deze namiddag heb ik verlof genomen.

Lagun wil zijn korrels niet allemaal opeten in zijn bench. Ik haal hem eruit en pak de kom weg zonder iets te zeggen. Hij stormt naar Max zijn lege kom om dan teleurgesteld snel rechtsomkeer te maken om zijn korrels verder te gaan oppeuzelen. Te laat lieverd. Ik maak van mijn hart een steen, en zet het kommetje van onze magere hein niet terug. Vanavond krijg je wel wat meer schattie maar dat snap je nu natuurlijk niet.

Als pauze doe ik vandaag wat oefeningen met Lagun boven. Beneden gaat nu niet want hij is te afgeleid door Max maar ook boven wordt het moeilijk. Ik kan een van de kamers wel min of meer vrij maken maar de afleiding blijft te groot voor het kleine grut. Zijn apporteren is echt rampzalig. Mijn schuld uiteraard maar hoe krijg ik dat nu nog goed? Zodra ik mijn handen uitsteek om iets aan te nemen, laat hij het voorwerp vallen. Iemand had me aangeraden om een pennenzak te nemen, die te vullen met snoepjes en daarmee te apporteren. De hond zou dan de pennenzak vlijtig terugbrengen naar baasje zodat baasje de snoepjes kan bevrijden. Dat is de theorie tenminste. De praktijk? Hond ziet dat er snoepjes in pennenzak gaan, hond gaat achter pennenzak aan, hond sleept pennenzak in de wacht in een hoekje ver van baasje en denkt 'dit krijg ik zelf wel open'. Zucht... Plan F...